

1968

Hugo Demartini (1931 – 2010)

Reliéf, 1968

V polovině 60. let 20. století se zájem Huga Demartiniho soustředil na téma koule. Vznikly ikonické objekty s chromovaným povrchem. Do tohoto období patří vystavený objekt **Reliéf**, složený ze dvou stejně velkých koulí umístěných na plintě.

V jejich povrchu se odráží okolní svět – prostor výstavního sálu, ostatní díla i samotný divák. Koule se také zračí na vlastní desce. Tyto nové obsahové a vizuálně estetické kvality se stávají nedílnou součástí zvláštního sochařského díla, pro který se vžil název objekt.

Hugo Demartini se zcela vzdal vlastního sochařského, tedy plastického rukopisu (například otisků prstů na plastickém tvaru a jeho viditelné modelace) ve prospěch nového výtvarného geometrického jazyka – jeho objekty mají neutrální, tzv. čistý povrch. Sochař chromované koule rozmisťoval také v přírodě, např. v oraništi nebo v rozbahněné půdě. Stříbřité dokonalé útvary jakoby v nich byly zkraje netečné, ale tím, že zrcadlily plující oblaka a okolní půdu, vznikalo kolem nich zvláštní napětí. Prapůvodní netečný klid se změnil v dynamickou situaci. Autor tímto způsobem vyjadřoval nové a nečekané kategorie – například balancování mezi řádem a jeho proměnlivostí, řádem a nestabilitou, tedy stav, kdy do setrvalého klidu vstoupí nahodilost či změna, ale také interpretoval vztah přírody a výtvarníků současné civilizace. Významná etapa v tvorbě Huga Demartiniho trvala až do roku 1974.

Hugo Demartini patřil od 60. let 20. století mezi umělce, kteří radikálně změnili podobu českého sochařství, a to svými reliéfy, chromovanými objekty, akcemi v prostoru a velkoformátovými sádrovými objekty, které byly zcela nefigurální a nepředemětné. Ve své tvorbě „otevřel dveře“ světu geometrie a geometrické abstrakce.